
Prezentace knih ediční řady Fontes

Prezentace knih ediční řady Fontes

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze si vás dovoluje pozvat na prezentaci knih ediční řady Fontes: Ondřej Houska, *Praha proti Římu. Československo-italské vztahy v letech 1922–1929* a Drahomír Suchánek, *Imperium et sacerdotium. Říšská církev na přelomu prvního a druhého tisíciletí*, a také časopisu *Dvacáté století*, která se koná 19. dubna 2011 od 16 hod. na galerii modré studovny Knihovny FF UK v Praze, nám. Jana Palacha 2.

Vztahy královské moci a říšské církve představovaly na přelomu 10. a 11. století fenomén, který významně ovlivňoval vývoj Římsko-německé říše. Otonská dynastie svojí podporou církevních institucí upevnila vlastní postavení a moc ve společnosti. Rostoucí autorita panovníka nalezla svůj vrchol za vlády císařů Oty III. a Jindřicha II., kteří se obklopili církevní nobilitou a získali kontrolu nad většinou hlavních oblastí života říšské církve. Panovnická moc se opířela o posvátnost osoby krále, který vykonával vládu z přímého Božího pověření. Monografie Drahomíra Suchánka zachycuje proces ovládnutí říšské církve panovníkem a objasňuje základní příčiny, které růst královské autority v církvi a ve společnosti provázely.

Kniha se věnuje československo-italským vztahům od nástupu fašismu do konce dvacátých let, tématu, kterému zatím historiografie věnovala jen minimální pozornost. Praha a Řím se přitom v této době staly hlavními konkurenty v zápase o zisk politické a hospodářské převahy ve střední a jihovýchodní Evropě. Obě země měly v tomto prostoru dalekosáhlé záměry. Československo usilovalo o upevnění *statu quo* daného pařížskými mírovými smlouvami a v této souvislosti se chtělo profilovat jako jakýsi vůdce malých a středních nástupnických států Rakouska-Uherska. Itálie region střední a jihovýchodní Evropy naopak považovala za přirozenou oblast svého mocenského vlivu, navíc se postupem času stále víc přikláněla na stranu revizionistických zemí. Praha a Řím sice v roce 1924 podepsaly smlouvu o přátelství, nedokázaly ale najít základnu pro vzájemnou spolupráci. Monografie *Praha proti Římu* na základě rozsáhlého studia archivních materiálů zaplňuje jedno z největších bílých míst, které v dějinách zahraniční politiky meziválečného Československa dosud přetrvávalo.